

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 36. Epistola Aarii ad S. Alexandrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. hæc sine mora ad Dominum Alexandrum,
 A. C. 321. nam, ut confido, persuadebis. Hucusque
 Eusebii epistola ad Paulinum.

§. XXXVI.

Epistola Arii ad S. Alexandrum.

Athan. de Synod. p. 88. Epiph. hæc. 69. n. 7. 8. Ipse Arius ex urbe Nicomedia scripsit ad S. Alexandrum in hunc modum: Beatissimo Patri Alexandro, Episcopo nostro Presbyteris, & Diaconis in Domino nostro salutem. Fides, a majoribus nostri accepta, quam ex te didici, Beatissime Pater! hæc est: agnoscimus unum Deum solum ingenitum, solum æternum, solum sine Principio, solum verum, solum esse immortalem, solum sapientem, solum bonum, solum potentem, solum omnium Judicem, qui regit, & gubernat omnia immobilem, immutabilem, justum, & bonum, eundem Deum Legis, Prophetarum, & Novi Testamenti; qui genuit Filium suum unicum ante sæculorum tempora, per quem fecit ipsa sæcula, & reliqua omnia. Genuit eum non apparenter, sed in veritate; dedit ei esse per voluntatem suam, immobilem, immutabilem fecit; creaturam Dei perfectam, non sicut creaturarum unam; Filium, non sicut filiorum unum. Non exivit ex Patre, sicut Valentinus docuit; non est, sicut Manes finxit, pars consubstantialis Patris, neque talis, qualem

1. Tim. 6.
16.

2. Tim. 1. 9.

Hebr. 1. 2.

lem Sabellius voluit, qui, dividens unita-
 tem, dixit, Filium simul esse, & Patrem; Sæculum IV.
A. C. 321.
 neque juxta opinionem Hieracæ lumen ac-
 censum de lumine, aut facem bifidam. Ne-
 que hoc est verum, illum, qui antea existe-
 bat, postea fuisse genitum, aut creatum
 Filium. Tu ipse, Beatissime Papa! sæpe
 in medio Ecclesiæ, & in Presbyterorum
 cœtu illos damnasti, qui ejusmodi errores
 introducebant.

Nos autem dicimus, Filium per vo-
 luntatem Dei fuisse creatum ante tempo-
 ra, & ante sæcula; dicimus, a Patre ac-
 cepisse vitam, esse, & gloriam, simul a
 Patre sibi collatam; namque Pater, cum
 rerum omnium possessionem ipsi daret, illo
 bono, quod sibi tanquam Ingenito pro-
 prium est, se non exuit. Ipse est omnium
 fons, & origo, ita ut tres sint hyposta-
 ses. Deus, cum sit omnium causa, absque
 Principio est, & solus. Filius, extra
 tempus a Patre genitus, creatus, & posi-
 tus ante sæcula, antequam genitus esset,
 non erat, sed per Patrem subsistit, solus
 extra tempus, ante reliqua omnia genitus;
 non enim est æternus, neque Patri coæter-
 nus, aut, sicut Pater, ingenitus. Non ha-
 bet esse suum simul cum Patre, sicut qui-
 dam dicunt de rebus relativis, ponentes
 duo principia ingenita. Cum autem uni-
 tas rerum omnium Principium sit, ita
 Deus ante omnia est. Hinc est etiam an-

te

Sæculum IV. *te Filium, sicut in medio Ecclesiæ prædi-*
A. C. 321. *cans, nos docuisti. Ergo cum a Deo ha-*
beat esse, Gloriam, & vitam, & omnia
in hoc sensu Deus ipsius Principium est,
cumque sit Deus ejus, & ante ipsum ex-
titerit, ipso excellentior est. Si quidam
has verborum expressiones; ex ipso est, &
ex Sinu ejus; ex Patre exivi, & venio
ita accipiant, ac si esset pars consubstan-
tialis, vel aliqua projectio, sequetur, Pa-
trēm esse compositum, divisibilem, mobi-
lem, corporeum, & omnibus conjunctis,
quæ ex natura corporea originem trahunt,
obnoxium; hæc inquam juxta eos sequen-
tur, cum tamen Deus corpus non habent.
 Huc usque Arii epistola, unde errorum
 ejus substantia deprehendi potest, & in
 qua singularis proterviæ specimen nemo
 non mirari cogitur, dum Episcopo suo
 audet affirmare, quod idem de Filio Deo
 secum sentiat, ipse, inquam: Arius, qui
 in epistola ad Eusebium Nicomediensem
 Episcopum suum reprehendit, eo quod
 doceat, Filium Patri esse coæternum.
 Circa idem tempus Arius suam Thalia
 composuisse creditur; nempe can-
 ticum ejusdem metri, & ariæ, ac cantilenæ
 obscœnissimæ, quas olim Sotades
 exhilarandis conviviiis, & profanis saltationibus
 idoneas ediderat; vel hoc solum omnibus
 honestis auditoribus stomachum movebat, at præterea
 Arius præcipuos

Sup. §. 33.

Athan. in

Ar. or. 2.

p. 108. 310.

& de Sym.

p. 883.

Sup. l. III.

c. 51.

prædi
Deo ho
omnia
um est
im ex
quidam
est, &
venio
ubstan
r, Pa
mobi
unctis
abunt
sequen
pabent
rorum
& in
nema
o suc
o De
s, qu
ensem
quod
n.
Tha
e can
canti
tades
falta
c so
oma
præ
puos

cipuos suæ hæresis errores inseruerat. Sæculum IV:
A. C. 321.
Plura ejus generis cantica sparsit, quibus
doctrinæ suæ venenum hominum etiam
simplicissimorum mentibus suaviter insi
nuaret; quippe alia itinerantibus, alia Philostorg.
l. II. c. 2.
navigantibus, alia molam vertentibus
erant accommodata.

§. XXXVII.

Concilium Bithyniæ pro Ario.

Eusebium Nicomediensem, ejusque fa- Sozom. l. I.
c. 15. Conc.
Alexan. Ath.
2. Apol. pag.
725.
ctionis socios non parum offendit,
quod Alexander Alexandrinus iteratas
preces suas, quibus, ut Arium reciperet,
rogaverant, rejecisset, atque hinc majori
fervore ejusdem errores propugnabant.
Jam tunc mortale odium conceperunt
in Athanasium Alexandri Diaconum,
namque, curiosus in ejus vitam inqui
rentibus, referebatur, eum ab Episcopi
latere non discedere, a quo maximi ha
beretur. Concilio in Bithynia congre
gato, ad omnes orbis Episcopos scripse
runt, eosque ad communionem cum
Arianis, utpote orthodoxe sentientibus,
invitabant, optabantque, ut, ipsis hortan
tibus, Alexander ad suam communionem
rediret. Alexandro in sententia perdu
rante, Arius ad Paulinum Tyriensem, Eu
sebium Cæsariensem, & Patrophilum Scy
thopolitanum misit, qui pro se suisque
licentiam congregandi populi, se sequen
Hist. Eccles. Tom. III. I tis,